

Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 26 maart 2015 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Cour de cassation — Frankrijk) — Gérard Fenoll/Centre d'aide par le travail „La Jouvène”, Association de parents et d'amis de personnes handicapées mentales (APEI) d'Avignon

(Zaak C-316/13) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing — Sociale politiek — Handvest van de grondrechten van de Europese Unie — Artikel 31, lid 2 — Richtlijn 2003/88/EG — Artikel 7 — Begrip „werknemer” — Gehandicapte — Recht op jaarlijkse vakantie met behoud van loon — Met Unierecht strijdige nationale regeling — Rol van de nationale rechter)

(2015/C 171/03)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Cour de cassation

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Gérard Fenoll

Verwerende partijen: Centre d'aide par le travail „La Jouvène”, Association de parents et d'amis de personnes handicapées mentales (APEI) d'Avignon

Dictum

Het begrip „werknemer” als bedoeld in artikel 7 van richtlijn 2003/88/EG van het Europees Parlement en de Raad van 4 november 2003 betreffende een aantal aspecten van de organisatie van de arbeidstijd, en in artikel 31, lid 2, van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie moet aldus worden uitgelegd dat het ook betrekking kan hebben op een persoon die wordt opgevangen in een centrum voor arbeidstherapie als dat in het hoofdgeding.

⁽¹⁾ PB C 215 van 27.7.2013.

Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 26 maart 2015 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Naczelny Sąd Administracyjny — Polen) — Marian Macikowski/Dyrektor Izby Skarbowej w Gdańsku

(Zaak C-499/13) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde — Evenredigheidsbeginsel en beginsel van fiscale neutraliteit — Belasting over de levering van een onroerend goed in het kader van een gedwongen verkoop bij opbod — Nationale regeling volgens welke de gerechtsdeurwaarder die een dergelijke verkoop ten uitvoer brengt, verplicht is, de btw over een dergelijke handeling te berekenen en te voldoen — Betaling van de koopprijs aan de bevoegde rechtbank, die de te betalen btw dient over te maken aan de gerechtsdeurwaarder — Geldelijke en strafrechtelijke aansprakelijkheid van de gerechtsdeurwaarder indien de btw niet wordt voldaan — Verschil tussen de gemeenrechtelijke termijn voor de voldoening van de btw door een belastingplichtige en de aan een dergelijke gerechtsdeurwaarder opgelegde termijn — Onmogelijkheid om de voorbelasting af te trekken)

(2015/C 171/04)

Procestaal: Pools

Verwijzende rechter

Naczelny Sąd Administracyjny

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Marian Macikowski

Verwerende partij: Dyrektor Izby Skarbowej w Gdańsku

Dictum

- 1) De artikelen 9, 193 en 199, lid 1, onder g), van richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde moeten aldus worden uitgelegd dat zij zich niet verzetten tegen een bepaling van nationaal recht als in het hoofdgeding, die bij de verkoop van een onroerend goed in het kader van een gedwongen tenuitvoerlegging een rechtssubject, namelijk de gerechtsdeurwaarder die deze verkoop heeft verricht, verplicht om de belasting over de toegevoegde waarde die verschuldigd is over de opbrengst van die handeling binnen de gestelde termijn te berekenen, te innen en te betalen.
- 2) Het evenredigheidsbeginsel moet aldus worden uitgelegd dat het zich niet verzet tegen een bepaling van nationaal recht als in het hoofdgeding, op grond waarvan een gerechtsdeurwaarder met zijn gehele vermogen aansprakelijk is voor de belasting over de toegevoegde waarde die verschuldigd is over de opbrengst van de verkoop van een onroerend goed in het kader van een gedwongen tenuitvoerlegging, indien hij zijn verplichting tot inning en storting van die belasting niet nakomt, op voorwaarde dat de betrokken gerechtsdeurwaarder in werkelijkheid over alle juridische middelen beschikt om die verplichting na te komen, hetgeen de verwijzende rechter dient na te gaan.
- 3) De artikelen 206, 250 en 252 van richtlijn 2006/112 en het beginsel van fiscale neutraliteit moeten aldus worden uitgelegd dat zij zich niet verzetten tegen een bepaling van nationaal recht als in het hoofdgeding, op grond waarvan de in die bepaling aangewezen betaler het bedrag van de belasting over de toegevoegde waarde moet berekenen, innen en storten dat verschuldigd is over de verkoop van goederen in het kader van een gedwongen tenuitvoerlegging, zonder de voorbelasting te kunnen aftrekken die is betaald vanaf de aanvang van het belastingtijdvak tot aan de datum van inning van de belasting bij de belastingplichtige.

⁽¹⁾ PB C 367 van 14.12.2013.

Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 26 maart 2015 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Lietuvos Aukščiausiasis Teismas — Litouwen) — „Litaksa” UAB/„BTA Insurance Company” SE

(Zaak C-556/13) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing — Verplichte verzekering tegen de wettelijke aansprakelijkheid waartoe deelneming aan het verkeer van motorrijtuigen aanleiding kan geven — Richtlijn 90/232/EEG — Artikel 2 — Onderscheid in het bedrag van de verzekeringspremie naar het grondgebied waarop het voertuig aan het verkeer deelneemt)

(2015/C 171/05)

Procestaal: Litouws

Verwijzende rechter

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: „Litaksa” UAB

Verwerende partij: „BTA Insurance Company” SE